

Estem cansats. Cansats i tips. Cansats de fer números hipotètics del que podria ser i no és; tips de repetir que el futbol es juga a l'atac i per les bandes; cansats de constatar que només es fitxen defenses i que la proporció és directa: a més defenses en plantilla, més gols encaixats; tips d'anar guanyant de carrer i veure com arriba el minut 75 amb canguelo; cansats de portar avantatges sucosos a la classificació i veure que ens avancen, per tornar-los a passar i esperar que ens tornin a atrapar; tips de veure gent en samarreta corrent darrera la pilota, mentre esperem que ens facin una mica de futbol; cansats d'anar a un espectacle i trobar-nos contemplant una escenificació de patètiques, repetides i ridícules impotències; tips de veure com minyons desconeguts de noms estranys esdevenen figures per un dia, prenent el pèl als "cracks" d'una plantilla sobrada; cansats de veure com els contraris corren i la mouen, i els nostres corren i no la troben, quan fa una hora que ha començat el partit.

Cansats i tips de moltes més coses, però sobretot de fer dependre el nostre goig d'una colla de minyons que s'entesten a demostrar que la seva debilitat mental va en augment, com si la plantilla la integressin els pacients més atlètics d'un pavelló de maníacs sàdico-depressius d'un psiquiàtric.

Davant de tot això i mil lamentacions més, que tothom coneix i que ja no cal enumerar, la històrica pregunta de Lenin torna a aparèixer: Què fer?

L'únic mètode global vàlid per encarar una situació tan surrealista és, d'entrada, no perdre el sentit de l'humor, del qual sembla que els nostres jugadors i tècnics van més

dilluns

Propostes per sortir del caos

ANTONI DALMASES

aviat escassos. (Sí, ja sé que també van escassos de sentit comú, de lògica, de capacitat mental i física per dur a terme la comesa que els ha estat encomanada, però tot això, des d'aquí, només els ho oferirem pagant, perquè tot té un límit.) Però bé, anem a proposar solucions, que és del que es tracta.

Hi ha la possibilitat simple i senzilla, i força versemblant, donades les mostres d'intel·ligència que palesen els minyons, de comunicar-los que les normes del futbol han canviat i que, a partir d'ara, els gols que marquin ells (només ells, que per això són els millors del món!) en camp contrari, només valdran si els fan a partir del minut setanta de partit.

Una variant metòdica aplicable als partits que juguin a l'estadi pot ser que, al marcador, només començar, hi figuri un 0-3 a remuntar i repeteixin heroïcitats com la de la temporada passada davant l'Atlético de Madrid (que, ara ho veu tothom, maleïda sigui, perquè sembla que van ensenyar a tothom com es feia per remuntar un partit perdut).

Existeix, també la múltiple possibilitat d'establir variacions tàctiques que van des de: posar Hesp

de mitja punta i Rivaldo de porter, quan ataquem, que potser va bé. O, també, donar-li onze samarretes al Luis Enrique perquè salti a jugar ell sol amb els números de tot l'equip. Aquestes i altres tàctiques, que poden semblar absurdes, no crec que donessin pitjors resultats que les que s'han fet passar per serioses fins ara.

I, finalment, per no cansar i acabar-nos-ho tot en un sol dia, existeix la possibilitat més plausible i que, n'estic completament convençut, podria donar una quantitat infinita de tardes de glòria al club i a la nació. Es tracta, ras i curt, de fotre al carrer tothom, vull dir jugadors, cos tècnic i directiva, per posar-hi un "gabinet de crisi" que administrés el capital multimilionari de la manera que explico a continuació.

Hom posa un anunci als diaris demanant **xicots de 17 a 25 anys que siguin molt i molt del Barça i sàpiguen jugar a futbol**. Se'ls convoca a un seguit de proves i s'estableix un barem, com a mínim de dos-cents individus, per tenir-los en cartera i dir-los allò de "ja l'avisarem quan calgui". Amb els primers 25 classificats, els més bons, es formen dos equips i se'ls obre una fitxa amb, només, les següents condicions: 1) Cada partit guanyat a casa o a fora 400 mil pessetes per integrant de l'equip. 2) Cada individu que marqui un gol 200 mil pessetes extres. 3) Cada partit que acabi sense haver encaixat cap gol 300 mil pessetes per al porter i 100 per a cada defensor. 4) Cada partit perdut, implica una setmana sense jugar (juga l'altre equip). 5) Un jugador que hagi participat en quatre partits perduts té el contracte rescindit automàticament i no pot tornar a jugar mai més amb nosaltres. Per restituir-lo es crida el

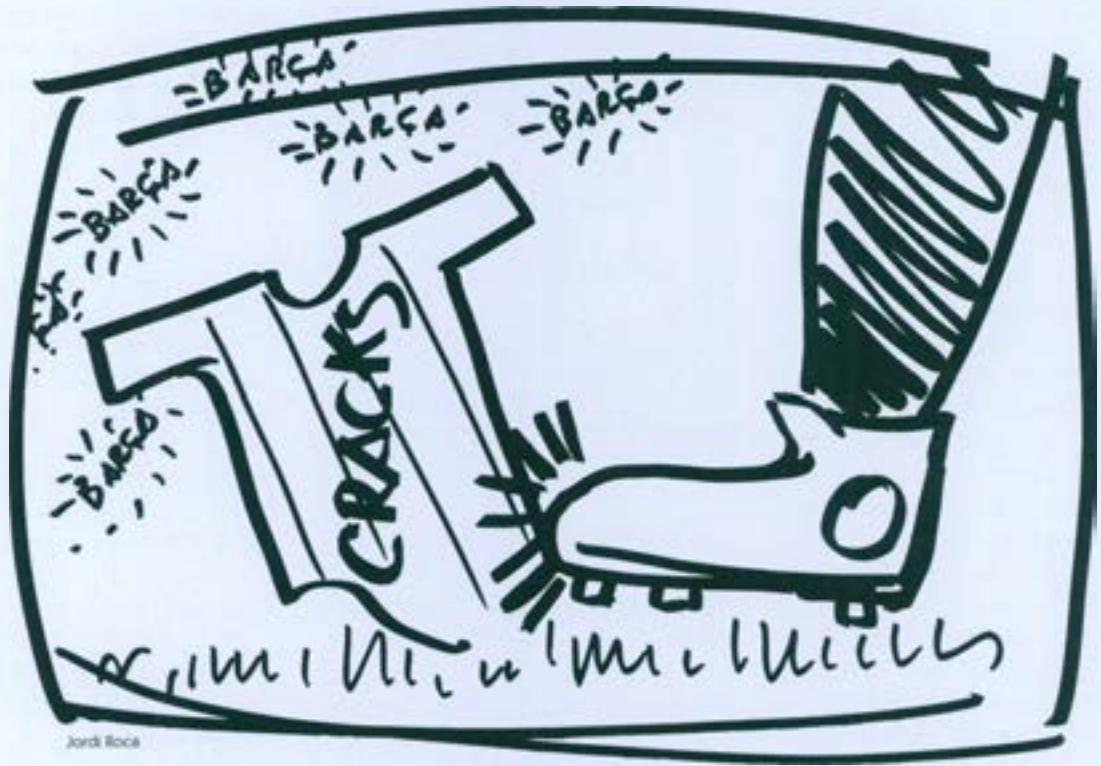
Pedregar, 10
Telèfon 726 51 22
08202 SABADELL

Rambla de Sabadell, 82 • SABADELL
Telèfon 726 57 85

Sant Pere, 22 • Tel. 726 19 59 • SABADELL

Jordi Roca

següent de la llista de proves. 6) Si es guanya la Lliga, cada integrant de la plantilla rebrà 10 milions de pessetes. Així com la mateixa quantitat si es guanya la Copa. 7) La Copa d'Europa té un premi de 25 milions per cap i la Recopa de 10 milions. 8) A final de temporada, s'estudiarà la possible continuïtat dels que quedin. 9) El "gabinet de crisi", que fa les alineacions, decideix els canvis i les tàctiques, té un premi per cada

partit guanyat de 200 mil pessetes per gol marcat i punt sumat, per a cada integrant. I 10) Aquestes mateixes quantitats, el "gabinet de crisi" les ingressarà a les arques del club quan es perdi un partit.

Deu normes senzilles, simples i, sobretot, molt més barates que les que regeixen fins avui. I, a més, no dubto que del tot ineficaces, perquè només cal voltar una mica pel país i fer aquesta oferta als futurs juga-

dors, que ja veureu com faran cua i, sense pensar-s'ho, si molt convé, rosegaran els pals de les porteries per guanyar. De futbol i joc d'equip potser veuríem el mateix que veiem ara, però els resultats podrien ser històrics. Per què no ho proven? Com a mínim ens distraurien i sortiríem d'aquest sopor trist i cabrejat en què ens han enfonsat.

Publicitat a QUADERN

Cabanyes, 8 - 08203 SABADELL
Tel. 93 712 05 20 - Fax 93 712 05 79